یادداشت

تورس و رونالدو در مصاف ناکامان

ریچارد ویلیامز- گاردین

تاریخچـه دو تیم اسـپانیا و پرتغال در جام‌های جهانی تقریباً مشـابه اسـت. اما امسال این دو تیم آنقـدر بازیکن سـتاره دارند کـه می‌توانند تاریخ را عوض کنند. اسـپانیا و پرتغال اولین بار است که در مراحل حذفی با هم بازی می‌کنند. بازی آخر هر دو تیـم در مرحله گروهی محکی جدی برای حد توان و میزان جاه‌طلبی‌شان بود.

همه از اسـپانیا به عنوان نـاکام بزرگ جام‌های جهانی نام می‌برند. آنها در سال‌های ۱۹۳۴، ۱۹۸۲، ۱۹۸۶، ۱۹۹۴ و ۲۰۰۲ به مرحله یک‌چهارم رسیدند و آخریـن بار پس از بردن ایرلند در ضربات پنالتی، به همین روش مقابل کره جنوبی شکست خوردند. اسپانیا می‌خواهد در این دوره خودش را ثابت کند.

پرتغـال در سـال ۱۹۶۶ برای اولیـن بار به این رقابت‌ها قدم گذاشت. آنها تیمی پر از بازیکنان بزرگ چـون اوزه بیو، ماریو کولونـا، ژوزه تورس و آنتونیو سیموئس به مربیگری اوتو گلوریای برزیلی داشتند و توانستند در یک‌چهارم نهایی کره شمالی را با سه گل ببرند اما دو گل بابی چارلتون باعث شد نتوانند به فینال برسـند. در نهایت این تیم به رتبه سـوم اکتفا کرد. از آن پس این تیم در هفت حضورش در جام‌هـای جهانی دو بار از مرحله گروهی بالا نیامده و غیر از دوره گذشـته که چهارم شـد، نتوانسته به مراحل بالا برسد.

این بار اسپانیا و پرتغال در شرایطی به مسابقات آمدند که در لیست بهترین تیم‌های فیفا رتبه سوم و چهـارم را دارند و این انتظـارات را از این دو تیم بالا می‌برد. هر دو تیم یک بازیکن فوق‌ستاره دارند. تورس برای اسپانیا و رونالدو برای پرتغال. البته کار اینجا تمام نمی‌شود و این دو ستاره با بازیکنان بزرگ دیگری حمایت می‌شوند. از یک سو کاروالیو، آلوز و پپه و از سوی دیگر ژاوی، ویا و کاسیاس.

جمعه پیش پرتغال مقابل برزیل به میدان رفت و کارلوس کرش به آن بازی لقب «مشـت فوتبال» داده بـود. البته همه آن چیـزی را که کرش دید، ندیدنـد. بازی فقط هفـت کارت زرد در نیمه اول داشـت که سهم پرتغال چهار کارت بود. این نشان می‌دهد سـبک بازی پرتغالی‌هـا چقدر درگیرانه و خشـن است. در بازی این تیم برخوردهای فیزیکی و مشـاجرات لفظـی زیاد دیده می‌شـود. تازه این در حالی بود که دو تیم هر دو صعود خودشـان را تقریباً قطعی کرده بودند. اسـپانیا و شیلی هم مثل این دو تیم به مرحله بعد رسیده بودند. شیلی بازی را بسیار روان با پاس‌های سریع و کوتاه و فرارهای انفجاری شـروع کرد. آنها ایـن نوع بازی را مدیون مارچلو بیلسا مربی آرژانتینی‌شان هستند. در نهایت اسپانیا با بازیکنان بزرگی که دارد خودش هم کوتاه و هم سـریع بازی می‌کند، بازی را برد و به عنوان سرگروه به دور بعد رسید.

با اینکه تورس تا اینجای کار موفق نشده گل بزند و هم او و هم رونالدو در شـش بازی اخیر تیمشـان تنهـا یک گل زده‌اند، اما نمی‌توان از نقش‌شـان در بازی امروز چشم‌پوشی کرد.

درباره کوچینگ جریان بازی کاپلو مقابل آلمان

وحشتناک، وحشتناک، وحشتناک

سعید الهویی

۱ فابیـو کاپلـو در برابـر سـوالات خبرنـگاران خشمگین انگلیسی، کادر فنی تیم انگلستان را مقصر این شکست ندانست. کاپلو گفت: من مقصر آخر این شکست هستم. وقتی بازیکنان در درون زمین نمی‌تواننـد برنامه‌های تاکتیکی کادر فنی را اجرا کنند، مقصر اصلی هستند. کاپلو در ادامه صحبت‌هایش گـروه داوری را در کنار بازیکنان مقصر اصلی این شکست سنگین دانست.

۲ روزهای اعتراض کارشناسان و روزنامه‌نگاران انگلیسی به خط خوردن نام والکات از لیست نهایـی را فراموش نکرده‌ایم ولی کدام‌یک از این معترضان به عدم دعـوت چپ‌پاهای آماده لیگ برتر مانند آدام جانسون اعتراض کردند؟ انگلیس کاپلـو بر محور هافبک‌های تهاجمی کناری خود حرکت می‌کرد، در یک سـمت جرارد و در سوی دیگـر میلنر یا رایت فیلیپـس و لنون. در هر دو سمت زمین هافبک‌های راست‌پا حضور داشتند، در حالی که فرم اسـتاندارد تعادل بین بازیکنان راست‌پا و چپ‌پا است. حتی اگر قرار باشد بازیکنی راسـت‌پا مانند جرارد در سمت چپ خط میانی قرار گیرد، بهتر اسـت بازیکنی چپ‌پا در منطقه راسـت قرار گیرد. آدام جانسون در نیم‌فصل دوم لیگ برتر، سـتاره منچسترسیتی بود و اتفاقاً در سمت راسـت خط میانی این تیم حضور داشت. شـاید حضور جانسـون چپ‌پا در سـمت راست خـط میانی انگلسـتان با آن دریبل‌هـا و تغییر مسـیرهای ناگهانی‌اش می‌توانست به انگلستان در جام نوزدهم کمک کند. آیا اشتباه در انتخاب بازیکنان و چیدمان تیم را باید به نام بازیکنان و گروه داوری نوشت؟ شون رایت فیلیپس در همان من‌سیتی نیمکت‌نشین جانسون بود.

۳ کوچینـگ جریـان بازی کاپلـو در این جام به‌خصوص در دیدار برابر آلمان اسفناک بود. دفو از بازی خارج شـد تا هسـکی جای او را در نوک پیکان خط حمله انگلسـتان بگیرد. آخرین بـاری که نمایـش خوبی از هسـکی در پیراهن انگلستان دیدیم را فراموش کرده‌ایم. برای به یاد آوردن آخرین گل ملی او زیاد به ذهن خود فشار نیاورید چون مطمئناً خود هسـکی هم فراموش کرده اسـت آخرین بار در کدام دیدار حساس و نزدیک با گلزنی خود توانست به انگلیسی‌ها کمک کند. حالا کاپلو این هسکی را وارد زمین می‌کند تا عقب‌افتادگی دوگلـه خود را جبران کند. این در حالی اسـت که پیتر کراچ در طول جام روی نیمکت جا خوش کرده بود و حداقل در دیداری که انگلسـتان تمام نبردهای هوایی را می‌باخت، می‌توانست به سه‌شیرها کمک کند.

تصور حضور کراچ در باکس جریمه آلمان‌ها و رونی و دفو برای استفاده از ضربات سر پاس‌مانند کراچ در حالی که جرارد و لمپارد شـوتزن پشت باکـس جریمـه در انتظار اسـتفاده از توپ‌های برگشـتی بودند برای هواداران انگلیسی شیرین بود ولی کاپلوی بدسـلیقه کراچ را روی نیمکت نگه داشـت و هسـکی بی‌مصرف را وارد میدان کرد، آن هم به جای یک مهاجم، نه به جای یک هافبک دفاعی.

کوچینگ جریان مسابقه کاپلو اسفناک بود و هنوز هم کسی نمی‌داند چرا گرت بری پراشتباه تا دقیقه ۹۰ در زمین باقی ماند. شاید مقصر این اشتباه هم بازیکنان انگلیسی بودند نه فابیو کاپلو.

۴ کاپلو به عنوان یک مربی ایتالیایی، واقع‌گرایی و بـازی بر اسـاس نتیجه صفـر- صفر یا در بدترین شـرایط عقب افتادن بـا یک گل را پایه کارش در جریان بازی قرار می‌دهد. او پیشتر گفته بود: «زمانـی که دو گل از حریف عقب می‌افتم، نمی‌دانم چه کاری درست است.» کاپلو در برابر آلمان‌ها واقعی بودن این اظهارنظر را اثبات کرد. انگلسـتان دو گل از آلمـان عقب افتاده بود و نه تغییـر تاکتیکی موثر و نه تعویـض کارآمدی را شاهد بودیم و نه حتی فریادهای کاپلو تیم‌اش را به جلو هل می‌داد. عجیب است که تیم انگلستان چهار بر یک در یکی از حسـاس‌ترین دیدارهای دهه اخیر خود عقب باشد ولی سرمربی این تیم تعویض سوم خود را انجام ندهد. اگر گلن جانسون در دقایق پایانی دیدار مصدوم نمی‌شد، انگلیسی‌ها با دو تعویض دیدار را به پایان می‌بردند و این به دو معنا است؛ یا کاپلو از نمایش بازیکنان داخل زمین خود راضی است یا بازیکنی روی نیمکت نداشت تا با حضور در میدان شـرایط مسـابقه را تغییر دهد. مطمئناً دو فرض فوق صحیح نیست و این کاپلو بود که نمی‌دانست چه کاری صحیح است.

۵ کاپلو پردرآمدترین سرمربی جام نوزدهم بود و سوال اینجاست که فابیو این درآمد را برای چه می‌گرفت؟ برای انتخاب بازیکنان نامناسب؟ بـرای چیدمـان نامتعـادل؟ بـرای تعویض‌های غیرموثـر یا بـرای کوچینگ‌هایی کـه تنها واژه اسفناک را می‌توان به آنها اطلاق کرد!

کاپلو در برابر آلمـان در همه زمینه‌هایی که یک سـرمربی در آنها فرصـت تاثیرگذاری دارد، شکسـت خورد ولـی ای کاش در آخرین میدان نبرد، شکست نمی‌خورد. ای کاش قبول می‌کرد که مقصر اصلی سـقوط انگلسـتان او بوده است. شـاید این اقرار جایگاه متزلزل او را نزد هواداران انگلیسـی تثبیت می‌کرد؛ همان کاری که لیپی پـس از حذف ایتالیـا انجام داد و تمام تقصیرات را بـه گردن گرفت. کاپلو هنوز بزرگ اسـت و با یکبار ناکامی در جام جهانی کوچک نخواهد شد اما مربی‌ای که گران‌قیمت‌ترین مربی ملی جهان اسـت، هم حق ناامیدی در طول بازی را ندارد و هم باید تحمل فشار شغلش را داشته باشد و این را در اظهارنظرهایش نشان بدهد.

چهره روز

مائوریسیو اسپینوزا

معلم فراموش‌نشدنی

معلـم ۳۸سـاله اروگوئه‌ای را نه‌تنها چهـره روز، که می‌توان چهره نخسـت کل مسـابقات تا اینجای رقابت‌ها دانست. اشتباه مرگبار او یکی از محبوب‌ترین تیم‌های جام را به خانه فرسـتاد و نامش را یک‌شـبه به اندازه ۱۰۰ سـال بر سر زبان‌ها انداخت. در مورد این کمک‌داور خاطی، عادل فردوسـی‌پور هرآنچه را که باید گفته می‌شـد بر زبان آورد؛ او را با توفیق بهرام‌اف مقایسـه کرد و اینکه شاید روزی برسد که آلمان‌ها به اروگوئه بروند و بر سـر مزارش حاضر شوند. نتیجه بازی هر کسی را به این نتیجه می‌رسـاند که حق انگلستان حتماً شکست بوده و حتی آن گل هم نمی‌توانسـته تاثیر چندانی در نتیجه نهایی داشـته باشد اما حقیقت همان‌چیزی اسـت که فابیو کاپلو در مصاحبه‌های خود بعـد از بازی به آن اشـاره کرد: «آلمان تیم بزرگی اسـت. آنها حقیقتاً خوب بازی کردند و در این مسـاله تردیدی وجود ندارد اما اگر داور آن اشتباه بزرگ را انجام نمی‌داد بازی ۲-۲ مساوی می‌شـد و شـرایط کاملاً تغییر می‌کرد. همه دیدند که تیم من دوگل بعـدی‌اش را روی ضدحملات سـریع تیم حریف دریافت کرد. شـاید اگر ما بازی را مساوی می‌کردیم، آن‌طور بی‌محابا به سمت دروازه آلمان هجوم نمی‌آوردیم.»

شاید با پذیرفته شدن آن گل هم انگلستان بازی را می‌باخت. احتمالش هم اصلاً کم نبود اما حالا و با شـرایطی که کمک‌داور اروگوئه‌ای ایجاد کرد، این حسرت تا ابد در ذهن انگلیسی‌ها باقی خواهد ماند که اگر، اگر و اگر گل سالم تیم‌مان پذیرفته شده بود چه اتفاقی می‌افتاد. اسپینوزا این حسرت را بر دل انگلوساکسون‌ها گذاشت و همراه با آنها با جام وداع کرد.

عکس روز

فابیو کاپلو

مردی که قرار بود پدرخوانده باشد

انگلیسی‌ها و میلیون‌ها هوادار متعصب این تیم در سرتاسر جهـان چه فکرهایی که درباره فابیو کاپلو و تیمش نمی‌کردند و چه رویاهایی که با ورود این مربی قدرتمند و گران‌قیمت به رختکن تیم‌شان به ذهن‌شان راه نمی‌دادند. نسل طلایی پسران بریتانیا که با حضور تاکتیسین بزرگی مثل کاپلو تسخیرناپذیر به نظر می‌رسیدند، در برابر اولین حریف بزرگ‌شان در آفریقای جنوبی به بدترین و مفتضحانه‌ترین شـکل ممکن زانو زدند تا مجموعه فوتبال انگلسـتان، یک تورنمنـت کابوس‌وار دیگر را برای هوادارانش به ثبت برساند. معلوم نیست چه بر سر فوتبال ملی انگلسـتان آمده اما هرچه بوده باشـد، خیلی‌ها این فکر را می‌کردند که آمدن کاپلو تاثیرات قابل لمسی در این مجموعه نه چندان نرمال به جا خواهد گذاشـت. نتایج این مربی با این مجموعه در بازی‌های مرحله مقدماتی این تفکر را بیش از پیش تقویـت کرد اما هنوز هیچ‌کـس نمی‌داند در جام‌جهانی چه بر سـر بازیکنان انگلیس، کاپلو و برنامه‌های معمولاً دقیقش آمد. هواداران این تیم رویاهای زیادی داشـتند؛ تیم‌شان را قهرمان این دوره می‌دانسـتند و القاب ویژه‌ای هم برای آقای سرمربی آمـاده کرده بودنـد. کاپلو قرار بود به «گادفادر» انگلیسـی‌ها تبدیل شـود. قرار بود بعد از ۴۴ سال خیل عظیمی از عاشقان فوتبال را به آرزویشـان برسـاند. در نهایت اما حذفی تاریخی نصیبش شـد و بلایی بر سـرش آمد که شـاید سـال‌ها برای جبرانش نیاز به زمان داشـته باشد. انگلستان برای کاپلو نبود، همـان طور که کاپلو ثابت کرد مربـی رویایی آنها و هواداران پرتوقعش نیست.

یادداشت

مهدی نیلاش

به بهانه بازی امشب ژاپن با پاراگوئه

ایران تماشاگر پیشرفت فوتبال گلخانه‌ای

۱ مجید جلالی می‌گوید: «برای سـه کشور آسیایی در فوتبال نمی‌توان سقف پیشرفت تعیین کرد، اگر شرایط به صورت طبیعی باشد؛ کره جنوبی، ایران و عراق. کره جنوبی در جام جهانی نشان داد خودش را از سطح آسیا جدا کرده و حتی از حد وسط آسیا- اروپا هم گذشـته اسـت. این موضوع فقط به دلیل نتیجه گرفتن در جام جهانی و صعود به مرحله بعد رقابت‌ها نیست. نوع بازی‌ای که تیم کره جنوبی ارائه می‌دهد از نزدیک بودن فکر مربیان و بازیکنان این تیم نسـبت به فوتبال مدرن خبر می‌دهد. لحظاتی در بازی وجود دارد که تصمیم‌گیری در آن لحظات را در هیچ تمرینی نمی‌شود فراگرفت. اگر در وجود یک بازیکن، ژن فوتبال باشد می‌تواند برنده آن لحظه باشد. نوع گل‌هایی که تیم کره به ثمر رسانده و شکل حرکت تیمی آنها در حمله و دفاع نشان از پیشرفت آنها دارد. ژاپنی‌ها هم فوتبال مدرنی را ارائه می‌کنند، اما در مقایسه با کره‌ای‌ها از سرعت یادگیری پایین‌تری برخوردارند و کمتر لحظاتی را ارائه می‌دهند که نشان از وجود استعداد بالقوه در آنها باشـد. تلاش کم نظیر ژاپن، اما ضعف‌های دیگر ژاپن را پوشـش داده است. در واقع فوتبال ژاپن نمونه کار گلخانه‌ای در این رشته است. ژاپنی‌ها از کشوری که صاحب فوتبال نبوده، با کار گلخانه‌ای تبدیل به یک قدرت قاره‌ای و حالا فراتر از آن شده‌اند.

۲ کره جنوبی و ژاپن دچار جبر جغرافیایی شده‌اند. آنها مجبورند در سطح آسیا رقابت کنند و با تیم‌های متوسـط آسیایی مقایسـه شوند؛ تیم‌هایی که در بهترین حالت هم‌سطح آنها هستند. جبر جغرافیایی باعث می‌شود متوجه نشوند امکان پیشرفت‌شان فقط در همین حد نیسـت. کره جنوبی اگر در اروپا رقابت کند مسـلماً برای پیشرفت توانایی بیشتری خواهد داشت . رقابت با حریف قوی‌تر، ضعف‌ها و نیازهای آنها را بیشتر مشـخص می‌کند؛ اتفاقی که برای آذربایجان و قزاقسـتان رخ داد و شاید پس از چند سـال شـاهد پیشرفت این دو تیم باشیم. تا چند سـال پیش باشگاه‌های قزاقستان در باشگاه‌های آسیا مقابل تیم‌های ایران کم می‌آوردند اما حالا این کشور در لیگ قهرمانان اروپا می‌تواند صاحب نماینده شود و با تیم‌های روسیه رقابت کند.

۳ رقابت با یک گروه ضعیف، پیشـرفت واقعی، که استعداد بالقوه‌اش موجود باشد را فراهم نمی‌کند. یک دانشـجوی مستعد، در کلاسی متوسط به پایین هر چند هم قوی باشـد سطح پیشرفت واقعی‌اش را به دسـت نمی‌آورد، چون رقیب هم‌طراز خود ندارد که برای رقابت با او تلاش کند و مهم‌تر اینکه هیچ وقت احساس از دست رفتن جایگاهـش را نـدارد چون رقیب قوی‌تر از خود ندارد. بـا وجود این جبران‌ناپذیر کره و ژاپن دارند خرج‌شـان را از فوتبال آسـیا جدا می‌کنند. دانمارکی که مقابل ژاپن به سـادگی زانو زد، همان تیمی بود که در مقدماتی جام جهانی سـوئد را حذف کرده و پرتغال را به پلی‌آف رسانده بود.

۴ امشـب هر نتیجه‌ای که در بازی ژاپن با پاراگوئه ثبت شـود، نافی پیشـرفت قابل ملاحظه ژاپنی‌ها نخواهد بود، همان طور که باخت کره جنوبی به اروگوئه باعث نشد کسـی در پیشـرفت کره‌ای‌ها شک کند. ایران و عراق که ژن فوتبال‌شان در قاره آسیا کم‌نظیر است، یک گوشه نشسته‌اند و درخشش کره و ژاپن را تماشا می‌کنند. ژاپنی‌ها اولین گل خود در تاریخ جام جهانی را در سال ۹۸ به جامائیکا زدند و به خاطر همان تک‌گل «ناکایاما» که تازه مانع باخت ژاپن نشـد، جشـن گرفتند. امشـب اما زدن سه سوپرگل هم اگر همراه با صعود به یک‌چهارم نهایی جام جهانی نشود، هیچ‌کس را در ژاپن خوشـحال نخواهد کرد. آنها می‌خواهند به جمع هشـت تیم برتر جهان بپیوندند و پتانسیل این کار را هم دارند.

پیشخوان

خطای تاریخی

اکیپ- فرانسه: گل سالم لمپارد که توسط گروه داوری اروگوئه به حساب نیامد، روزنامه‌های دیروز اروپا را بیشتر تحت تاثیر قرار داد تا پیروزی چهار بر یک آلمان. روزنامه اکیپ با چاپ عکسی که نشان می‌دهـد توپ چقدر از خط دروازه نویر گلر آلمان عبـور کرده، تیتر «چقـدر تاریخی» برای توصیف این لحظه و این پیروزی آلمان بر دشـمن دیرینه اسـتفاده کرده اسـت. روی عکس هـم با مطلبی چندسـطری مواجه می‌شـویم که درباره خطای بزرگ داوران اروگوئه‌ای این مسـابقه توضیح داده است. ادامه جنجال‌های مربوط به تیم ملی فرانسـه و هشـدار فیفا به دولت این کشور، از سوژه‌های دیگری است که مورد توجه اکیپ قرار گرفته است.

آراگونس خوشبین نیست

مارکا- اسـپانیا: لوئیس آراگونس که اسـپانیا را قهرمان یورو ۲۰۰۸ کرده بود، تبدیل به مهم‌ترین و تندروترین منتقد این تیم در جام جهانی شده است. امروز درحالی اسـپانیا مقابل پرتغال قرار می‌گیرد که تیتر یـک دیروز روزنامه مـارکا ابراز ناامیدی آراگونس از تیم کشـورش بود. پیر فرهیخته یک روز پیش از این مسابقه سرنوشت‌ساز اعلام کرده: «من به اسپانیا خوشبین نیستم.» مصاحبه مفصل مارکا با آراگونس، دلایل او برای این حرف را باز کرده اسـت. دو عکس از صحنه عبور ضربه لمپارد از خط دروازه آلمان، مورد توجه مارکا نیز قرار گرفته اسـت و البته مصاحبه‌ای از کاکا درباره شرایط برزیل در مرحله حذفی.

درخشش مولر

مورگن‌پسـت- آلمـان: تصویر جلد این روزنامه گویای خوشـحالی زایدالوصف ژرمن‌ها از پیروزی تاریخی‌شان مقابل انگلیس است؛ عکسی از مولر و کلـوزه که پایه‌های اصلی پیروزی آلمان بودند، به همراه یک کلمه تک‌سـیلابی و سرراست که عبور از انگلیس را نشـان می‌دهد. نکته جالب این است که سرمربی آلمان نیز در صحبت‌های خود پس از بازی پذیرفته گل انگلیس صحیح بوده و داور باید آن را می‌پذیرفت اما طبیعی اسـت که روزنامه‌های آلمان چندان به این موضوع نپردازند و روی برد قاطع خود و درخشش مولر مانور کنند.

کاپلو استعفابده نیست

دیلی‌میرور- انگلیس: اغلب روزنامه‌های انگلیس در شماره دیروزشان عکس رونی را روی جلد بردند تا او را به عنوان مقصر اصلی ناکامی‌شان در این جام معرفی کننـد. دیلی میرور نیز همین کار را انجام داده و با عنوان «عقب‌نشینی از آفریقا» به پایان کار سه‌شیرها در جام نوزدهم پرداخته است. خبری که خیلی مورد توجه این روزنامه قرار گرفته، اظهارنظر کاپلو مبنی بر استعفا ندادن از سمتش است که به مذاق دیلی میرور خوش نیامده است. این روزنامه باخت چهار بر یک به آلمان را یکی از بدترین اتفاقات در تاریخ فوتبال انگلیس توصیف کرد.